

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Precatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

prodest, circa preces occupari, nisi recte viuendi situ-
 turando cum impiis ac scelerosis hominibus nauu vehem-
 quam omnes periclitarentur: impiis Deorum opem im-
 Silete, inquit Bias, ne Diu vos aebulones hic nauu
 Deum autem impiorum precibus irridatur magis
 quam ad optulandum fleatur. *Laertius libro 1.*

multum eos damnaui debere aiebat, qui longis
 Deum saugarent, eamq; petent, quae peti ab eis ho-
 nolent. Rogandumq; solum de eis Deum esse, quae
 noscete homines scirent, etiam si ab omnibus intelligan-
 Deum eorum semper actiones intueretur. Hoc autem
 Deum cupibat, qui inuita a Deo petent: & ipsi sibi, quo
 impedimento essent. *Fulgus, libr. 7. ca. 2. ex De-*
Verba haec sunt epist. 10. Tunc scito (inquit Athenedorus)
 cupiditibus solum, cum eo peruenies, vt nihil
 nisi quod rogare possis palam.
 Quando Dis supplicarent, iuma deprecationis hae
 non mortales bonis nihil aliud adderet, quam honesta
 Non aliud perebant virtutis praemium, quam hone-
 cum multa alia sint aliarum gentium voia non solum
 etiam inutilia nonnunquam & turpia a Dis
Flut. in Lac.

9 SIMILITVDINES.

Medici pecunias: Deum autem sola oratione placatur. *In*
laertio.

Sic stercore manus atque caeno illitas haberes, aude-
 raris manus orare? Minime, inquit: atqui hoc tibi nullum
 illud omnium pelle permitiosus est: scilicet cum
 manus homicidio, operationibus malis, os maledictione,
 contumelia, iracundis verbis atq; obsecris, dissolu-
 turitate. *Homil. 1. in Matth.*

pedes tuos stercore sordidus manibus supplicando terge-
 non exaudires: verum etiam calcibus expelletes.
 gurgur aude tu hoc modo orare? Nam qui orat, quali-
 vitur, qua genua Dei supplicando attingit. Nolite i-
 maculare, ne Deus ad vos dicat. Si multiplicauius de-
 non exaudiam vos, *Vita enim & mors in manibus*
Hom. 52. in Matth.

libris operam dedisti legitime, quamuis crimen illud
 tamen non aude; contumeliam, & contumeliatum,
 tibi preparat, antequam seipsum mundes, ma-
 tollis die quo, quomodo non inuolueris? Quod
 leto resurgens, times ad orandum accedere:
 Diaboli lecto sis: cur horribile Dei nomen aude inuocare?
 que lectus est omne conuuium, ita, quasi perniciosus
 uoluptate cum ani uoluptate, & ex
 diabolas inimicitias parit, contraq; matrimo-
 nias omnia, eos qui pacis vinculo in vnum coeantur, in
 partes. Cum matrimonium in vna duos carne con-
 onandos solum dissipat, sed etiam ipsum animum
 herat. Quare vt libere Deum adire possis, conuinctio-
 quod fulturum furoris, quasi rabidum canem procul a-
 ex crimina. Sic Paulus etiam iussit: Leuantes puras manus
 de deprecatione. *hom. 57. in Matth.*

Non secus ac nauem & domum ea, quae subtrata sunt valla-
 dam reddunt, ac ne soluantur, continent: ita nostram vitam
 orandi studium continet, & vndique firmam reddit, adeo vt
 absque hoc nihil boni contingat ad salutem conduens. *De di-*
uersis.

Sicut arbores non valent fructus producere, nisi bibant humo-
 rem radicibus. Sic nec nos pietatis fructibus poterimus esse graui-
 di, nisi precibus irrigentur. *De diuersis.*

Quemadmodum praedones & facinorosi, conspicientes gladiu
 militis in caput suum vibrari, resiliunt. Sic maligni Spiritus contem-
 ptescentes communitis deprecatione, illico resiliunt. *De diuer-*
sis.

vt cum assistens terreno regi, omnibus modis molitur, vt pluri-
 mam erga illum reuerentiam exhibeat, non solum specie capitis,
 sed totius corporis compositione, quo per maiorem erga eum illi-
 us beneuolentiam conciliet. Sic nos in oratione vnde quaq; compo-
 siti, praeritum intus. *De diuersis.*

Sicut, qui loquitur cum terreno rege, de his tantum mentio-
 nem facit, quae voluerit libenter audire dominus: Multo magis co-
 ram omnium domino, de salute animae postulandum, &c. *De di-*
uersis.

Quod venatori cuspis vel gladius, hoc preces homini afflicto:
 non tam lapsus terribiles gladii, quam demonibus preces iustorum
 hominum, quo: valde exulcerauimus, ita quiescunt, si diluculo
 meridie, vt peri, apud eos comparemus, & cum eis humiliter & conti-
 nua consuetudine conuersetur: magis multo apud Deum, si fre-
 quens fueris in oratione, licet indignus, dignus tamen eris diuina
 familiaritate. *De diuersis.*

Sicut corpus per neruos libiq; cohaeret & compaginatum currit,
 & stat, firmum est, viuit: si autem quis neruos amputet, omnem har-
 moniam corporis soluit: ita animae praefantes in orando firmi sunt,
 cursum pietatis facile currunt. Si autem auferantur eis preces, ita
 perinde est ac si pilicem ex aqua traxeris, vt illi vita, aqua: ita animae
 preces. *De diuersis.*

Templa Christi homines sunt. Vt auro, argento, gemmis, domus
 regiae extruuntur: ita oratione templa Christi, vt inhabitent in cor-
 dibus vestris. *De diuersis.*

vt athleta a palastra ad coronam currit: ita bonus ad orationem.
 Vt reginam ingrediendam vtrem omnes diuitiae comitantur: ita
 oratio, quae in animam intrat, omnes virtutes sibi sociat. *De di-*
uersis.

vt arbores, quae radicem altius miserint, quamuis summu
 venatorum excipiant impetum, non frangi aut euelli possunt: Sic
 orationes, quas animus Deo suo reddiderit, perquam tute affixae,
 efferunt sese in excelsum, nullaq; peruertuntur aggressu cogitatio-
 num. *De diuersis.*

In tranquillitate or: ora Deum, vt ipsa tibi tranquillitas stabilis
 maneat. Tenentem vides grauem: ora Deum, vt auertat ipsam,
 & ex ipsa tranquillitatem faciat. Exauditus es: gratias age, quod ex-
 auditus es. Non exauditus es: persequere, vt exaudiaris. Et si differi
 aliquando Dominus, non id odio facit, neq; te auertatur sed dif-
 ferendo, diuitius te secum seruare vult: Sicut & patres filios indul-
 gentius amantes, quo illos diuitius apud de detineant, quos desideres
 vident, delecta opera morantur aliquid daturi. *Homil. de profectu E-*
uangelis.

Quemadmodum nullo pacto fieri potest, vt qui solis radiis frui-
 tur, non effugiat tenebras, ita nulla ratione fieri potest, quin qui
 cum Deo consuetudinem agit, delinat esse mortalis: liquidem ipsa
 dignitatis sublimitas nos ad immortalitatem transfert. Etenim
 si qui cum Caesare miscet sermones, familiariterque cum eo ver-
 santur, & hoc honoris ab illo sunt adepti, non possunt esse paupe-
 res: multo minus fieri potest, vt qui Deum deprecantur, cum
 eo familiariter colloquentes, animas habeant mortales. *li. 1. de oran-*
do Deum.

Quemadmodum corpus hoc nostrum, si non adit anima, pro-
 fecto mortuum est ac foetidum: Sic anima, nisi seipsam iniecit ad
 orandum, mortua est ac misera, & grauius olens. *libr. 1. de orando*
Deum.

Quemadmodum alii quidam Reges incolumitatis suae spem
 ponere consueverunt in militum peritia, & arte belligerendi, in
 lagitantiis, in cataphractis, in equitibus. Ita magnus ille David
 sanctis precibus mentium vice suam cinxit exercitum, nequaquam
 respiciens imperatorum, tribunorum, ac centurionum terro-
 riam, neque pecunias colligens, nec arma comparans, sed orando
 diuinam armaturam e caelo deportans. *libro primo de orando*
Deum.

Quemadmodum in coronis non fat est flores esse puras, nisi pura
 sit & inanis cas contexens: Sic & in factis hymnis oportet non ver-
 ba tantum esse pia, verum etiam animum hymnos concinentem.
 At is inhi impurus est, vacuae fiducia, vt pote multorum plenus
 scelerum. *Hom. 4. cum presbyter esset designatus.*

Quemadmodum ignis extergit aeruginem: Sic preces peccato-
 rum nostrorum sordas expurgant. *Apud Anton. parte prima, et-*
mon. 46.

Thalassii. Vt continentia & charitas purificant cogitationes:
 Ita

